

STUDENTEN WEEKBLAD

12^e Jaargang.

No. 6.

HOOFDREDACTEUR: J. E. A. DE VOGEL.
REDACTEUREN: H. G. NOLEN, H. TH. BAART DE LA FAILLE,
C. A. PIEK, W. M. ROESSINGH VAN ITERSON, C. TELLEGEN.
VAST MEDEWERKER IN ZAKE STUDIEBELANGEN: L. J. POLDERMAN.

Donderdag

11 Nov. '09.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is /3,50, bij vooruitbetaling /3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN JR.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: Vlamingstraat 34; daarna en slechts dan, wanneer toch opname in het eerstvolgend nummer gewenscht is, aan dat van den hoofdredacteur: v. Leeuwenhoeksingel 17.

Lid van de Redactie geworden:
de Heer C. TELLEGEN.

Inhoud.

Amsterdamsche verschijnselen.
Smartkreet, door J.
Een S.-W. redacteur naar 't Huis „Lambert van Meerten”,
door C. T.
Vrije Studie, door C. A. P.
De zestigste almanak, door W. M. Roessingh van Iterson.
Vergadering van Vrije Studie op Dinsdag 2 November,
door H. G. N.
Boekbespreking. — Platland, door C. A. P.
Weekverslag.
Studiebelangen.
Technische Hoogeschool.
Adresveranderingen.
Ontvangen boeken.
Berichten en mededeelingen.
Bibliotheek der S. P. — Nieuw aangeschafte boeken.
Agenda.

Almanak 1910.

De Commissie tot Redactie van den Delftschen Studenten-Almanak voor 1910 maakt bekend, dat zij nog geen teekeningen ontvangen heeft voor:

Tusschenschutblad Kalender,
„ „ Techn. Hoogeschool,
„ „ Mengelwerk,
„ „ Adresboek,
Hockey- en Bandyclub,
Schaakclub,

en dat zij nog gaarne teekeningen voor: Schutblad,

Vignet Societeit Phoenix,
Vrije Studie,
Debatingclub,
Carrousel,
Tooneel,
IJsclub,
Voetbal- en Cricketclub,
Weerbaarheid,
Amateur-Fotografen-Vereeniging,
Lawn-Tennisclub,
Sportvereeniging,

zou ontvangen.

Tevens gevoelt de Redactie nog steeds sterk het gemis aan mengelwerk en varia en spoort nogmaals allen aan het mogelijke te doen om dit gemis nog te herstellen.

Het inzenden staat vrij aan alle Corpsleden en aan hen, die hoogstens 4 jaar geleden voor het Corpslidmaatschap bedankt hebben.

De Almanak-Redactie.

De ADRESLIJSTEN voor den ALMANAK liggen weder ter teekening, van 9—4 uur op de T. H. en daarna op de Societeit Phoenix, en gedurende den geheelen dag bij den heer Waltman.

Ieders medewerking wordt ingeroepen om door spoedige teekening de lijsten zoo volledig mogelijk te maken.

De Almanak-Redactie.

Amsterdamsche Verschijnselen.

Het is niet de gewoonte, om in een Studentenblad de inwendige politiek van een ander Corps te bespreken, maar omdat het Amsterdamsche zoo'n bijzondere plaats inneemt en juist daardoor strijd is ontstaan, wilde ik hier een overzicht geven, van hetgeen over deze zaak in het weekblad Propria Cures is geschreven.

In 1903 is de fusie tot stand gekomen die de aard en beteekenis van het A. S. C. geheel wijzigde. Toen stelde men het lidmaatschap van het Corps open voor alle ingeschrevenen aan de Universiteit, die een kleine contributie wilden betalen. Daardoor werden ook de dames Corpslid. Mannen die een groentijd hadden doorgemaakt konden „gezelligheidslid” worden, lid van de oude societeit N.I.A. en van alle Corpsvereenigingen. Ook de vrouwelijke leden hebben haar club en om daarin te worden opgenomen moet ook eerst worden groen geloopt. De leden dezer A. V. S. V. (Vrouwelijke Studenten Vereeniging) hooren dus tot de gezelligheidsleden. Voor „nuttigheidsleden”, die zonder groentijd lid van het A. S. C. worden, staan slechts de faculteiten open, ter behartiging der studiebelangen, en enkele Corpsvereenigingen, waarin de gezelligheid nu niet zoo'n groote rol speelt (Debating, Sociale Lezingen enz.). Omdat de I. S. S. A., de Amsterdamsche Senaat, gekozen wordt door het geheele Corps, uit de gezelligheidsleden kunnen daarin vrouwen zitting nemen. De erkenning van het A. S. C. door Leiden, Utrecht, Groningen en Delft verviel, alleen de Corpsvereenigingen bestaande uit gezelligheidsleden (Societeit, Nereus, Tooneel enz.) bleven erkend door hare zusters in de andere steden. Ook verviel dus nu de vertegenwoordiging door den I. S. S. A. bij bevriende Corpsen in lustrumtijden en komen de andere Senaten niet als gasten op de vijfjaarlijksche feesten te Amsterdam.

Ik meen nu ongeveer in hoofdtrekken de stand van zaken geschetst te hebben, maar de toestand is vrij ingewikkeld, zoodat kleine vergissingen mogelijk zijn. Vóór het lustrum in 1907 is door den I. S. S. A. gepoogd de inter-academiale betrekkingen te herstellen, door vrouwelijke Senatoren het vertegenwoordigingsrecht te doen ontnemen (deze eisch was gesteld door de algemeene Senaten-vergadering). Kort voor de feesten leed het Senaatsvoorstel schipbreuk, omdat men niet ter wille van de andere Corpsen een dergelijke bepaling in de wet wilde brengen.

Het A. S. C. is dus zeer modern. Ieder kan er lid van worden, die maar is ingeschreven bij den Rector Magnificus. Het Corps behartigt alle studiebelangen door zijn faculteiten. De vereenigingen op het gebied van studie staan voor elk open.

De gezelligheidsleden, dames en heeren, hebben elk een societeit en sommige vereenigingen gemeenschappelijk. Zoo kunnen dames lid zijn van Nereus, Tooneel, Sweelinck (Muziekgezelschap) enz.

Nu is het merkwaardige, dat dit vooruitstrevende Corps weer terug wil naar de oude toestand, omdat dit modernisme is gebleken op vele punten onhoudbaar te zijn. Daarom is het zoo belangrijk om van een afstand gade te slaan, wat er in het A. S. C. gebeurt, omdat daar proefondervindelijk wordt aangetoond, dat een oprecht ouderwetsch studencorps geen verouderd ding is.

De tegenwoordige I. S. S. A. was van meening, dat het herstellen van de interacademiale vertegenwoordiging noodzakelijk was en pleegde daartoe in het geheim overleg met het Bestuur van de A. V. S. V. De dames stemden in hoofdzaak toe en men werd het eens over een motie aan de Corpsvergadering voor te stellen. Zonder dat van te voren iets bekend was gemaakt werd deze motie aan een slecht bezochte vergadering voorgelegd, maar niet aan stemming onderworpen wegens de tegenstand die het voorstel ontmoette. De motie hield in: dat de mannelijke leden van de I. S. S. A. de mannelijke leden van het A. S. C. bij de mannelijke bevriende Corpsen zouden vertegenwoordigen.

Over deze zaak is een hevige pennestrijd ontstaan in „Propria Cures”. Waar het hier gaat over het al of niet toekennen van het vertegenwoordigingsrecht aan de vrouwelijke A. S. C.-leden, die practisch van dit recht nooit gebruik zullen maken, zouden de verschillende geschriften voor ons weinig belangrijk zijn, als daarin niet uitkwam, hoezeer men ontevreden is met den tegenwoordigen toestand van „jongens en meisjes” in één Corps, zoodat men algemeen als oplossing aangeeft weder te scheiden wat niet bij elkaar hoort.

Niet ieder denkt zoo over het ouderwetsche corps. Het eerste stuk „Unterrockspolitik” valt de vrouwen fel aan, omdat zij geheel overbodig iets hebben opgeofferd.

Er staat o. a.:

„Een opoffering, die van algemeen standpunt beschouwd, geen dienst, doch een wan-daad is, omdat „zij het Corps in staat stelt zijn vooruitstrevend en „typeerend karakter af te leggen als een tegemoet-koming aan de achterlijkheid van Leiden en Utrecht”.

Van de voorstellers der motie heet het:

„Zij schijnen te vergeten dat er tijden geweest zijn, „waarin men trotsch was op de positie, die het „A. S. C. innam tegenover de andere corpsen, als „zijnde één dat getuigde van een breede moderne „opvatting der dingen, die — zij het dan ook met „strijd en moeilijkheden — conservatisme en be-„krompenheid overwonnen had.”

Hier heeft men de kern van de zaak: voldoet het moderne Amsterdamsche Corps aan zijn leden, ja of neen.

Dadelijk daarop volgt in hetzelfde nummer een tweede stuk, waarin als oplossing voor de moeilijkheden wordt aan de hand gedaan:

„Geef de dames een andere positie in het Corps „of schep b.v. een vrouwelijk en mannelijk A. S. C. „met eenige gemeenschappelijke Corpsgezelschappen, „best, maar”

(volgt gedeelte, dat weer slaat op vrouwelijk vertegenwoordigingsrecht).

In het volgende nummer van de P. C. is eerst een dame aan het woord die de houding van de Vrouwelijke Studenten-Vereeniging verdedigt. We kunnen weer het grootste deel laten voorbij gaan en alleen er uit lichten, om welke redenen de dames met het voorstel van den I. S. S. A. meedingen:

„Zij (de dames) wilden, dat het niet langer uit-„sluitend van de vrouwelijke leden van het A. S. C. „zou afhangen, dat het Corps nog steeds niet erkend „is, een gemis, waar van zij in gemoede (na deskundigen „geraadpleegd te hebben) overtuigd waren, dat het „nadeelig voor het Corps en indirect voor de Am-„sterdamsche Universiteit was.”

Hier wordt dus erkend dat een Studentencorps niet alleen van groot belang is voor zijn leden maar ook voor de geheele Universiteit. Het ouderwetsche Corps met zijn

leden die zich fier voelen student te zijn, schijnt dus door die deskundigen (wie kunnen dat anders zijn dan hoogleeraren) te worden hooggeschat. Voorwaar, daar mag in deze tijden van afgeven op den groentijd en het Studenten-leven wel eens de aandacht op gevestigd worden.

Het onvervalschte Corps wordt daarna verdedigd door iemand, die o. a. opmerkt, dat een Studentencorps, zijn leden niet met trots vervullend, een onding is.

Het wezen van een Corps, door hem omschreven:

„Vrijheid en vrije ontplooiing van eigen wezen in „den omgang met gelijkgezinden, alvorens men kopje „onder in de baantjes duikt”.

Hij verklaart zich sterk tegen de nieuwe richting waardoor „het Studentencorps een bond wordt voor de belangen van de college loopende menschheid”. Aan het eind van zijn artikel betoogt ook hij, dat een goed A. S. C. noodig is voor de bloei der Gemeentelijke Universiteit, en dat het tegenwoordige Corps al heel aardig op weg is, van zijn leden heelemaal gewone menschen leden van een vak-vereeniging te maken. Hij raadt aan dat degenen, die voor de oude toestand voelen maar ergens anders moeten gaan studeeren of zich afscheiden van het tegenwoordig A. S. C.

In een ander stuk van hetzelfde nummer:

„Vrouwen en mannen moeten weer uit elkaar, „maar hoe? Volledig herstel van de toestand, zooals „die voor 1903 was komt niet in aanmerking, zoowel „om principiële als om praktische redenen. Wij moeten „de studiosae blijven erkennen met haar samengaan, „overal waar wij kunnen. Maar kan men dan niemand „als zijns gelijken erkennen tenzij men samen in een „huis woont”.

Hij wil twee corpsen, vrouwelijk en mannelijk met gemeenschappelijke vereenigingen. Men kan in die vereenigingen de grondslag leggen voor de eenheid van alle Amsterdamsche Studenten en naar gelang van het zich wijzigen der zeden dat gemeenschappelijk aantal uitbreiden. Ter beantwoording van een dame, die zich Suffragette had geteekend, voert dezelfde man nog aan:

„Het is heel aardig om ons zelf verrukkelijk te „vinden en op onzen stoel zittende te geeuwen van: „wat ben ik toch verlicht en wat zijn die anderen „achterlijk, maar als langzamerhand de pooten van „dien stoel dunner en dunner worden, is het toch „te mal om erop te blijven zitten, totdat we er „doorzakken”.

Van tijd tot tijd worden er stemmen gehoord van menschen die het niet kunnen vinden met het beginsel van een Studentencorps. Laat men dan eens aan deze Amsterdamsche proefneming denken. Dit jaar zong men aan het Collation op den Dië een aanwezig Amsterdamer toe:

„Nooit van mijn leven

„Zou ik een Amsterdamsch studentje willen zijn”,

en het blijkt, dat de mannelijke gezelligheids-leden van het A. S. C. het daarmee wel eenigszins eens zijn.

Smartkreet.

Is 't niet verschrikkelijk wanneer een mensch, beziel met jeugdige werklust, zich opmakende naar de plaats waar hij werk denkt te vinden, aldaar aangekomen merkt dat niets voorhanden is om verwerkt te worden. Is 't niet verschrikkelijk dat hij dan op gevaar af van zijn kostbare sigaren en sigaretten te verbranden, zijn feu sacré in de betreffende koker moet sluiten, een borrel moet drinken om niet van teleurstelling flauw te vallen. Ik vraag lezer is dat niet verschrikkelijk.

En dat gebeurde in een land van jeugd, in een land van alles wat mooi en leelijk is. Want daar in dat land werd gedacht, mooi en leelijk gedacht, werd geschreven en geteekend, zoowel mooi als leelijk, of eigenlijk leelijk was er in dat land niets, 't is beter uitgedrukt door te spreken van minder mooi. Hoe het zij, in dat land werden dan van alle mogelijke dingen gedaan. Zoo was 't jaren en jaren gegaan en goed gegaan. Maar ziet, de goden schenen plotseling van sympathie veranderd, want ze lieten niet of heel weinig meer mooi denken en schrijven en teekenen, kortom de ingezetenen zwegden verder en er kwamen geen uitingen

meer van hun gevoelens en dat bleek op een treurige manier. Want in dat land was het gewoonte dat, wanneer de aarde juist 360° om de zon gedrenteld was, dat dan een boek werd samengesteld, dat bevatte al wat er in dat jaar in dat land was omgegaan, al wat daar gedacht, gevoeld en gedaan was. Dan werden door de regeering, bestaande uit 5 menschen, 5 andere menschen benoemd die dat boek moesten samenstellen. Dat was een heerlijke taak, want groot was het genot van hen, verheven was hun vreugde wanneer de heerlijke verhalen, de heldendichten, de lyrische ontboezemingen van de bewoners onder hunne oogen kwamen en nog grooter was de vreugde van de meesten die minder mooi dachten, wanneer het boek hen bereikte en zij kennis namen van zooveel, wat in hun denken nog niet was opgekomen.

Maar de goden schenen plots van sympathie veranderd. Want er werd zoo weinig meer geuit dat de 5 menschen, die dat boek moesten samenstellen, hun vingers door hun haren haalden en niet meer wisten wat ze het werkvolk te doen moesten geven. Want een keur van werklieden wachtte, zij kwamen angstig en gingen onvoldaan weer heen, dat waren de ouden, die zelf eens zoo'n boek samenstelden en weemoedig vergeleken zij het vroeger en het nu. Zij komen om te werken, maar het ging ze zooals ik boven beschreef en telkens komen en gaan zij weer, zij verliezen de moed nog niet, stellen nog vertrouwen en hopen op meer en beter.

J.

Een S-W. redacteur naar 't Huis „Lambert van Meerten” of een kat in een vreemd pakhuis.

Delft is een stad en als iedere stad, heeft Delft zijn musea. Daarenboven is Delft sinds kort een bevoorrechte stad en heeft zijn Rijksmuseum. Dit heeft evenwel vele voeten in de aarde gehad, want 't Rijk, in casu de zuinige volksvertegenwoordiging, had er bar weinig trek in. Ze keken het gegeven paard in den bek en vonden dat geschenk met verplichtingen minder aangenaam. Edelmoedige menschen deden evenwel nog een duit in 't zakje, zoodat de zaak in 't reine kwam en 't Huis „Lambert van Meerten”, voor 't publiek werd opengesteld. Voor de velen, die boven de dagelijkse zaken verheven en dus van dit alles onkundig zijn, zij nog vermeld, dat bedoeld huis staat aan 't Oude Delft en dat een bord rechts van de deur de bezoektijden aangeeft.

Het meest gewone lid der redactie, begaf zich nu op een gewoon uur, op de meest gewone wijze, d. w. z. te voet en zonder eenig artistiek air naar deze bezienswaardigheid van Delft, om 't geheel als een eenling, uit 't gewone publiek te bezichtigen.

En in deze gedaante voelde ik me als een kat in een vreemd pakhuis, want dit jongste Rijksmuseum is geen huis en ook geen museum, 't is een ongelukkig tusschen-ding. Om zich met zoo iets te kunnen vereenigen, moet men artistiek, kunstminnend ah, daar heb ik de goede uitdrukking men moet echt Delftsch bouwkundig zijn.

Gij belt, de deur wordt opengedaan, gij slaat een nieuwsgierige blik naar binnen, stapt op de vloermat in een gezellig huiselijk uitzijnde en tevens zeer mooie gang en gij verwacht reeds uit een der deuren den ouden gastheer te zien verschijnen, die u in zijn mooi heerenhuis zal rond lijden. Edoch, niets van dat alles en gij komt ontnuchterd in een reusachtig trappenhuis, waar alle deuren openstaan en gij aan de eene zijde door een kamer heen op straat en aan de andere kant op dezelfde wijze in de tuin ziet. Poog 't over een andere boeg te gooien en u te verbeelden, dat gij in een museum rond wandelt, 't zal u niet lukken. 't Denkbeeld, dat hier getracht is een kunstschaten bergend gebouw, maar tevens een heerenhuis te stichten, verlaat u niet.

De weinige overlading der vertrekken, de zorg besteed aan ramen en deuren, het ouderwetsche bed in de slaapkamer, de dikke looper op de trap en vele kleinigheden herinneren steeds, dat een publiek museum niet de bestemming was van 't huis, waarin ge nu rondloopt. Het heerenhuis is daar, maar den geest van den bewoner is afwezig: de kamers zijn koud, ongezellig.

Ik kreeg het verlangen den bezoekers te beduiden heen te gaan, het den gevel ontsierend bord af te rukken, een waardige bewoner te vinden en dan nog eens terug te komen, terwijl zich om den haard in de voorkamer een familiekring vormde en het trappenhuis weerklonk van de kreten van op den overloop ravottende kinderen.

Dat was mijn gevoel als gewoon mensch, waarbij ik mij niet los kon maken van 't geheel en elk tegeltje, elke vaas, elk stuk beeldhouwwerk niet op zich zelf kon gaan beschouwen uit een kunstminnend oogpunt. Dat had ik kunnen doen als diezelfde kunstwerken in een museum waren opgestapeld. Het was als bij 't hooren van een muziekstuk, ook dan kan ik alleen 't geheel bewonderen, terwijl misschien zeer muzikale personen, veel meer aandacht aan de onderdeelen schenken.

Toch raad ik ieder student, die eenig gevoel rijk is, ten sterkste aan het gehalte der bezoekers te komen verhoogen; uit 't inschrijvingsregister bleek hoe velen onzer zich weer boven 't bezoeken van een bezienswaardigheid van Delft verheven achten. Bouwkundigen zullen er zich thuis voelen, doordat er veel aanwezig is, waarbij hun kunstzin hen 'tonharmonische geheel zal doen vergeten. Moge bij de anderen de echt Hollandsche liefde voor den huiselijken haard in opstand komen, wanneer ze voelen wat dit huis had kunnen wezen. 't Zal een oogenblik gevoelsleven te meer voor hun zijn.

C. T.

Vrije Studie.

Nadat de voorzitter de vergadering had geopend wijdt hij eenige woorden aan de geschiedenis van Vrije Studie in het afgelopen jaar en komt tot een niet rooskleurige slotsom. Gelukkig dat dit te wijten was aan ongelukkige samenloop van omstandigheden waardoor vele plannen van het bestuur niet tot uitvoering konden komen. Hij geeft dan het woord aan professor Vollgraff.

Spreker begint met te vermelden dat de uitnoodiging hier te komen spreken hem zeer welkom was geweest en gaarne had hij er aan gehoor gegeven de blik der Delftsche Studenten in de geschiedenis der oudheid eenigszins te verruimen. 't Kan niet anders, de Delftsche Studenten richten uit den aard van hun opvoeding en ontwikkeling hunne blikken naar het heden en de toekomst. Maar er bestaat een band tusschen het oude en het nieuwe en onder de fundamenten van de beschaving van de 20ste eeuw neemt de oudheid een belangrijke plaats in. Spr. gaat nu over tot zijn onderwerp de Mythologie. Wat is mythologie, welk onderscheid bestaat er met de Godsdienst. Het laatste is aanbidding van een Godheid, het daarvan verwachten van hulp en troost of straf. De Grieken vereerden hoofdgoden en halve goden. 't Meest op de voorgrond trad het kalme hemelsche geloof.

De mythologie staat buiten den godsdienst. Het woord mythe wil zeggen, rede, verhaal, woord, en komt het meest overeen met ons begrip sage. De mythologie is de heldensage en de hoofdinhoud omvat de geschiedenis van de goden, de heroën en hun kinderen, en hunne heldendaden. Heroën waren stervelingen, afstammende van de goden met half goddelijk, half menschelijk bloed. De mythologie dankt haar bestaan aan de grieksche dichters en is van groote dichtsterlijke waarde, neemt dan ook een belangrijke plaats in de poëzie en de beeldende kunsten uit die dagen in. De verhalen hebben echter een dieperen zin, zij geven een beeld van de toestanden uit die dagen, een weergalm van wat toen gebeurde.

Als voorbeeld haalt spreker aan de mythe van Heracles. Deze moeten we beschouwen als de mythologische drager van den Wapenroem van Argos, en ontstaan door den dichter. 't Was gevaarlijk iemand roem en eer openlijk toe te dragen. (Helaas dat is nog zoo*). Daarom moesten diens daden niet rechtstreeks bezongen worden, maar de behaalde lauweren werden toegevoegd aan den Heros, de voorvader van den koningsstam. Op soortgelijke wijze was Theseus voor de Atheners de verpersoonlijking van hun roem.

De Grieksche heldensagen hebben een nationaal karakter. 't Was de spiegel van het leven van volksstam en stad, 't maakte een deel uit van het volksleven. De beteekenis

*) Noot van den schrijver.

van de mythe werd wel eens vergeten en ze werd dan een lichaam zonder ziel; helaas is dat het lot van verschillenden geweest.

Uit de Ilias van Homerus bespreekt spreker de verwoesting van Troje als aanleiding waarvan de schaking van de schoone Helena genoemd wordt. Dit volgens het heldendicht. De ware oorzaak zal waarschijnlijk geweest zijn de strijd om de Dardanellen als belangrijke handelsweg. Na deze kwestie eenigszins uitvoerig behandeld te hebben, waarbij spr. vermeldt dat zelfs twee ruïnes van Troje boven elkaar gevonden zijn wat dus wijst op een belangrijk twistpunt, eindigt het eerste gedeelte van deze lezing.

Na eene korte pauze hervat de spreker zijne lezing. Hij begint te verhalen van het tijdperk waarin eenige mythen zijn ontstaan, b.v. die van Theseus en Ariadne. Dit is geweest in een tijd toen Kreta een centrum van beschaving was en Athene reeds als zoodanig overvleugelde. Die glorie was echter niet van langen duur en Athene hernam zijn vroeger aanzien. De strijd waarmede dit gepaard ging was evenals alle andere een bron van nieuwe mythen. Niettegenstaande raakte de stof echter uitgeput en het Grieksche heldendicht voerde een kwijnend bestaan. Ja, het ging den ondergang te gemoet. Eene laatste opflukking nog — en het was gedaan. Die laatste herleving (circa 200 jaar v. Chr.) ging met het snelle in aanzien en macht stijgen der Aetoliërs samen. Nog eenmaal werd de droom van een groot Griekenland gedroomd, al was het onder eene geheel andere heerschappij. Andere machten waren in opkomst, denk aan

Alexander de Grootte. Onderlinge verdeeldheid, nijdverrijdelden het grootsche plan. De hegemonie was niet te herkrijgen.

Doch de Mythologie had haar diensten te bewijzen aan de Aetoliërs om aan hun machtsverlangen een aloude en dus wettige grondslag te geven. Aetolië werd verheerlijkt, Heroën kregen nu dáár eene woonplaats. Ook hun stamboom ondervond dergelijke wijzigingen.

De veel talrijker en over meerdere kennis beschikkende geleerden van dien tijd, vergeleken bij vroeger, verrijdelden de voornemens der dichters en de sage viel met het volk (146 v. Chr.). De Romeinen braken de macht der Aetoliërs en geheel Griekenlands beschaving zette van toen af een schijnleven voort.

De bekendste kunstenaars verlieten hun vaderland en gingen naar Rome. De Latijnsche poëzie vond in deze mannen haar oorsprong. Zij was echter door deze overplanting niet schooner en krachtiger geworden. Integendeel waar haar de bezieling ontbrak, bleef zij een bodem van hartstochtelijke tooneelen. Alleen Virgilius vormde eene uitzondering. Hij liet de Romeinen van Aeneas en de Trojanen afstammen zijn, die te Carthago geland waren en zich daarna in Latium vestigden. Dit was het laatste wat Prof. Vollgraff ons mededeelde en een hartelijk applaus beloonde hem voor zijne moeite. Ook de voorzitter sprak een woord van dank.

(Zie verder Tweede Blad).

f 3,50 - f 3,50 - f 3,50 - f 3,50 - f 3,50 - f 3,50 - f 3,50

Denkt U er om dat

er nog slechts een klein getal exemplaren van

**een boek als het Gedenkboek
Lustrumviering D. S. C.**

beschikbaar zijn voor inkomende bestellingen. Onnoodig te vermelden dat het

**in de Bibliotheek van een
Corpslid niet mag ontbreken.**

f 3,50 - f 3,50 - f 3,50 - f 3,50 - f 3,50 - f 3,50 - f 3,50

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 11 NOVEMBER 1909. No. 6.

Bericht.

Naar aanleiding van aanvragen voor het 11e nummer van dezen 12^{en} jaargang van het S. W. moet ik mededeelen dat geen enkel exemplaar van dit nummer meer beschikbaar is.

Abonnés die nog wenschen gebruik te maken van de vooruitbetalings-voorwaarde (de abonnementsprijs wordt dan f 3 —) kunnen dit doen tot 15 November a. s.

De Uitgever.

De Zestigste Almanak.

De Delftsche Studenten-Almanak verscheen de eerste maal voor het jaar 1850 en dus beleeft hij van het jaar zijn 12e lustrum. Daarom ook zal er een reunie worden gehouden van alle leden der achtereenvolgende commissies tot Redactie en wij hopen dat velen op zullen komen om met het huidige D. S. C. dit feest te vieren, den 17^{en} December a. s.

Dan zal een almanak uitgereikt worden, maar wat voor een? Een almanak zonder mengselwerk en varia hoogstwaarschijnlijk! Men is zoo gewoon geraakt, aan de telkens herhaalde wanhoopskretten van de Redactie, dat men er geen aandacht meer aan schenkt, als deze weer moet bekend maken, dat er niets is en dat allen gesmeekt worden toch zoo veel en zoo spoedig mogelijk in te zenden. Men is aan die toestand gewoon geraakt en is tot de overtuiging gekomen, dat de almanak wel altijd goed terecht komt, al roept de Redactie nog zoo dikwijls om hulp.

De toestand van het jaar is werkelijk ernstig. Verleden jaar om dezen tijd was er zeker tienmaal zooveel ingekomen als nu. Voor het mengselwerk zijn ontvangen luttele inzendingen, waarvan vrijwel niets voor plaatsing in aanmerking komt. Het vorige jaar zijn de meeste inzendingen verkregen door de Heeren op te zoeken en hen dringend te verzoeken wat af te staan voor den almanak. Deze Redactie heeft dit voorbeeld gevolgd door allen, die hadden ingezonden of daarvoor in de termen vielen, per brief dringend uit te noodigen ook van 't jaar hunne medewerking te willen verleen. Overal was het antwoord teleurstellend!

Zoo is de toestand. Geen mengselwerk, geen varia!

Over drie weken moet worden afgedrukt, en die almanak zal de wereld ingaan als beeld van wat er omgaat in het D. S. C.! Is het dan waar, dat er overal slapte heerscht, dat ieder door de verwenschte splitsing der examens geen tijd voor iets anders heeft dan voor de studie. Men zou het moeten gelooven.

Zelfs geen varia! Men schijnt het genoeg niet meer te kennen met een aantal menschen rond de kachel te zitten, snuffelend in alle mogelijke en onmogelijke boeken naar hatelijkheden op personen uit ons midden. Is men vergeten dat men ook als inzender wordt beschouwd, als tien varia geplaatst worden?

Nu hier openlijk de stand van zaken is toegelicht, kan men zich het naderend onheil van een almanak zonder inhoud niet langer ontveinzen. Ieder is verplicht mede te werken om dat te voorkomen.

W. M. ROESSINGH VAN ITERSON.

Vergadering van Vrije Studie op Dinsdag 2 November.

Deze avond werd in beslag genomen door de lezing van Prof. Kuiper, over de splitsing der kunstsoorten in de Griekse litteratuur.

Al was deze lezing de enige geweest over de Griekse beschaving, in plaats van één der vijf lezingen, die op het

programma van Vrije Studie staan, dan nog zou het bestuur van deze vereniging er reeds in geslaagd zijn ons een diep inzicht in het Griekse leven en denken te geven.

Velen van de Delftse studenten, die misschien wel eens met een ongelovig schouderophalen hun minachting voor de klassieke gymnasium-opleiding hebben betuigd, zullen na deze avond het volle besef gehad hebben van het vele dat zij gemist hebben door hun practiese vorming op de burgerschool.

Prof. Kuiper heeft ons gevoerd naar een schoon uitzichtpunt, wij hebben zien liggen heel in de verte een vreemd maar onbegrijpelijk mooi landschap, zoals onze ogen het nimmer nog zagen, maar wij wisten daarbij, dat wij nooit van naderbij die schoonheid zouden kunnen bezien, dat wij nooit in heerlijke verrukking zouden kunnen genieten te midden van die verhevene klassieke pracht. Wij konden slechts begrijpen van welke machtige invloed het leven in die omgeving moet zijn, welke schoonheidszin daarvan moet uitgaan.

Toch zijn wij Prof. Kuiper dankbaar, want hij heeft door zijn meevoerende, levendige voordracht, ons een nieuwe schoonheid doen kennen, hij heeft ons enige uren doen genieten van dat wijde, heerlijke uitzicht, hij heeft ons gegeven van zijn grote liefde voor Oud-Griekenland.

Spreker begint met de vergelijking aan te halen van het Griekse volk met de Griekse zeeën bezaaid met de kleurige eilanden. Eerlijk zijn hun tragediese werken, zo helder als de lucht is hun filosofies verstand.

Spreker wil ons tonen hoe in Griekenland de kunstsoorten der litteratuur uit de grondsoort gegroeid zijn, krachtens de aard der Grieken. Zij zijn „philomathês” en „philologos”, d. i. vrienden van het lezen en vrienden van het spreken.

Als basis der litteratuursoorten hebben wij alleen de epiese poëzie, daaruit zijn de historie, het drama en de welsprekendheid, de drie soorten van litteratuur voortgekomen.

Wat vóór de epiese poëzie ligt is een terrein van studeerkameronderzoek, voor ons niet direct interessant.

Spreker wil nu dadelik noemen de grote werken, zo innig geliefd door al wie voor de Griekse schoonheid voelt, de Ilias en de Odysse van Homerus. Volgens sprekers vaste overtuiging zijn deze het werk van jaren, ja eeuwen, onmogelijk het werk van één schrijver. De homeriese poëzie biedt grote verscheidenheid. Gedeclasseerde goden en tot goden verheven mensen strijden als helden om het bezit van Helena. Prof. Kuiper vertelt ons kort de geschiedenis der Trojaanse oorlog, de twist tussen Agamemnon en Achylles. Hoe de Trojanen succes hadden, doordat Achylles zich buiten de krijg hield, maar hoe bij de dood van Achylles' vriend, hij zich weder mengde in de oorlog en de kans zich keerde. Het is een gewoon verhaal, maar in het dichterlike Griekenvolk groeide er een Ilias van.

De Odysse is het verhaal van de zwerftocht van Odysseus.

Naast deze grote Ilias bestonden er honderden Iliasjes, want de zangers moesten bij elke vorst voor wien zij zongen de voorouders van hun gastheer verheerlijken in hun lied. Zo ontstonden de epiese gezangen, waarin alle koninklike geslachten bezongen werden, en die over heel Griekenland verspreid waren.

Er zijn twee stappen nodig om ons tot de historiografie te brengen. Wij noemen het „geschiedenis”, dat wil zeggen, dat wat geschied is. Een historicus is een onderzoeker, de letterlike betekenis is eigenlijk „een man die 't weten wou”. In dit alles zit de grondgedachte: weergeven der waarheid. De eerste stap die tot het ontstaan der geschiedenis als litteratuur voerde was dus, dat men de waarheid boven de verbeelding ging stellen. De zangen toch, zoals de zangers ze verspreidden bevatten wel soms een grond van werkelijkheid, maar in de liederen was die werkelijkheid geheel verlicht. De zucht om het ware te weten deed de geschiedenis ontstaan. Maar er was nog een tweede stap nodig tot het voorbereiden van de latere grote bloei der wetenschappelijke litteratuur in 't algemeen, der geschiedkundige litteratuur in 't bijzonder, de geboorte van het proza. Bij de Grieken ontstond eerst de poëzie. Zij werd opgeschreven om de kunstvorm. En 't was heel natuurlijk, dat eerst de poëzie kwam, want zij kwam in 't nauwste contact met het dageliks leven, zo was zij b.v. één met de dans. Hierdoor veroverde eerst later de proza naast de poëzie een plaats. Herodotus zag het eerst de geschiedenis: De grote werken, gewrocht door Grieken en barbaren zullen niet verloren gaan, en ieder zal begrijpen waarom het is geschied.

Ook het drama is ontsproten uit de epiese poëzie. Een drama is eenvoudig de herschepping van een handeling. Spreker haalt de beroemde woorden van Aristoteles aan: Alle kunst is navolging. Alles wat de kunst denkt te scheppen is door de natuur al eerder geschapen. Ook het drama is navolging. In de Ilias vinden we al de eerste sporen van het drama. De gehele opzetting van de Ilias is dramatisch. Ook zijn er talrijke dramatische gedeelten in de Ilias. Het afscheid van Hector en Andromache; de verzoening van Achilles en de wreking van de dood van zijn vriend, de scène, waar de moeder en de vader van Hector op de muur Hector smeken zijn leven niet te wagen, het zijn alles dramatische tafereelen. Dit duidt in het algemeen reeds op het drama, maar ook in bijzondere zin hebben we in de Ilias veel, dat aan dramatische kunst doet denken. De beschrijving van het schild van Achilles vormt de gehele mis en scène van een drama. Ook in de aard der Grieken ligt het ontstaan van het drama verklaard: zij zijn mimieties, zij vertonen alles, ook wat in de epos geschiedt. De heerlijkste openbaring van het drama, het tragedie is uit de epos ontstaan onder de verheffende kracht der godsdienst. De erediensten voor Apollo van Delphi werden vertoond. Ook de mysteriën van Eleusis waren vertoningen van mysteriën. Wij allen kennen de sage van Demeter die haar dochter zoekt. Deze sage heeft een natuurlijke grond, wij zien er het wederkeren in van de winter met zijn dodende macht, het ondergaan van de lente. Dit zoeken van Demeter naar haar dochter werd vertoond in 't mysteriespel.

Ook de hele geschiedenis van Dionysos, één der voorname Griekse goden is een tragedie. Bij de aanbidding van Dionysos (Bacchus) moeten wij bedenken, dat hij niet alleen was de god van de wijn maar van de gehele vegetatie. Zoals spreker zoo eigenaardig zegt van de Grieken: zij hadden de wijn lief als het koren. Dionysos sterft dan ook, maar aan zijn dood is de wederopstanding verbonden. Dionysos is geen gewoon sterveling, hij wordt als onvoltoegen vrucht bij de dood zijner moeder, die door de jalouse Hera vervolgd was, door zijn vader Zeus ingenaaid in het dijbeen. Hij ontvangt dus het allerhoogste leven van Zeus. De Titanen loeren echter op hem en verscheuren hem, maar zijn hart wordt gered en Zeus maakt er een tweede Dionysos van. Dit is een tragedie! De man die de tragedie als zodanig schreef was Aeschylus (525 v. Chr.)

Tot de derde en laatste soort literatuur gekomen, de welsprekendheid, merkt Prof. Kuiper op, dat dit nu voor ons geen literatuur meer is. Men leest geen redevoeringen meer om de welsprekendheid, maar om de inhoud. De Grieken echter wel. In de Ilias ligt al welsprekendheid. Ieder held heeft er zijn eigen welsprekendheid. Spreker geeft ons voorbeelden, hoe zij spreken die helden van Homerus, als Odysseus en Menelaus. Odysseus, van wiens welsprekendheid Prof. Kuiper zegt: „Het kwam als een sneeuwvui”, stil en geruisloos, maar toch alles overstelpend en insluitend. Ik geloof dat spreker hier wel het mooiste gedeelte van zijn lezing behandelde. Het gaf wel het meest blijk van diep voelen van het schoon van Homerus, van de grote liefde voor de Ilias. Politieke en juridische welsprekendheid hebben van de welsprekendheid een aparte literatuur gemaakt. De Rhetorica, de literaire welsprekendheid is in de tijd geweest dat de Grieken de wereld bedierven, in de Romeinse keizertijd.

Het scheppen van literaire producten was voor de Grieken een levensbehoefte. Zij hadden liefde voor de schoonheid. Zolang zij die behielden waren zij innerlijk hoogstaand.

Zoo besloot Prof. Kuiper zijn uitbundig toegejuichte lezing. De president van Vrije Studie sloot zich geheel bij deze hulde aan en bracht de dank der vereniging aan hem over.

Ik sprak aan het begin van dit verslag over de inhoud van de lezing van Prof. Kuiper, laat ik er bij voegen dat de levendige, geestige voordracht de lezing geheel volmaakten.

H. G. N.

BOEKBESPREKING.

PLATLAND.

Onder bovengenoemden naam verscheen wederom een uit het Engelsch vertaald boekje den ondertitel „een roman in vele afmetingen” voerende, dat voor ongeveer 20 jaren voor de eerste maal gepubliceerd veel belangstelling wekte.

Eigenaardig is het zeker dat van dit werk, dat zooals in de voorrede vermeld staat groote beroering verwekte in het kamp der spiritisten, eerst zoo laat een tweede oplaag verschijnt, hoewel reeds spoedig de eerste druk uitverkocht was. Vraag er naar heeft sinds jaren bestaan, velen kenden den naam en trachten te vergeefs het te bemachtigen, ieder die het inzag en er van hoorde wenschte het te bezitten. Het werd geleend en menig eigenaar moest er voor boeten. Hij zag het nooit terug.

De roman bestaat uit 2 deelen in een band. Het eerste deel behandelt de aard en inrichting der maatschappij in Platland. Platland, het land in een vlak met slechts 2 afmetingen eischt een geheel ander en uiterst eigenaardig stel wetten ten einde den Staat als zoodanig te handhaven. Op logische wijze zet de schrijver in het korte bestek natuurlijk slechts in hoofdtrekken uiteen welke beperkingen van het individu noodzakelijker wijze uit de bestaande vlakke toestanden voortvloeien. Deze beschrijving is echter, en dat maakt het interessante van het boekje uit, in haar wezen een satire, volstrekt niet bijtend maar in opvatting even aardig als betekenisvol. Zoo is bijv. een der eischen waaraan een mensch in deze maatschappij moet voldoen de regelmatigheid van vorm.

Alle wezens zijn n.l. wat dat betreft meetkundige figuren, van af de rechte lijn over den veelhoek tot den cirkel toe. De geringste fout die een wezen, wat regelmatigheid betreft aankleeft is een teeken van zijn misdadigen aard. Onverbiddelijk zijn de wetten van Platland op dat punt: levenslange gevangenschap of de dood staan het te wachten. En dat de omstandigheden dit noodzakelijk maken volgt daaruit dat bij verschillende hoeken het identificeeren van het individu oneindig moeilijker zou worden; een regelmatige 6-hoek van een dito 7-hoek te onderscheiden door betasten is op zich zelf reeds moeilijk, oneindig tijdroovender zou het wezen wanneer aan de regelmatigheid iets ontbrak.

Eigenaardige wezens zijn de vrouwen. Het zijn rechte lijnen; meetkundig gedacht hebben zij dus geen oppervlak en dus voor Platland met zijne 2 afmetingen geen inhoud, en dan moet het toch maar een lichaam voorstellen. De schrijver negeert echter deze onmogelijkheid geheel, maakt gebruik van de afwezigheid van breedte door haar de eigenschap der onzichtbaarheid toe te kennen (dat is mits men ze ziet in het verlengde van haar lijn). Soortgelijke inconsequenties komen meer in het werkje voor.

In een twaalfstal hoofdstukken behandelt de schrijver de geheele inrichting der maatschappij; in het korte bestek kan het uit den aard der zaak niet zeer volledig zijn. Belangrijke elementen worden buiten beschouwing gelaten. Zoo komt het dat de lezer niet geheel bevredigd wordt in zijne nieuwsgierigheid ten opzichte van vele belangrijke vraagstukken.

Het tweede deel bevat achtereenvolgens beschrijvingen van andere werelden, zooals lijnland, puntland, welker oorspronkelijkheid de fantasie van den schrijver alle eer aan doet. Zeer interessant is vervolgens een dialoog tusschen een wezen van 3 afmetingen, een bol, met eene wiskundige uit Platland, waarin de bol laatstgenoemde een inblik tracht te verschaffen in het wezen der derde afmeting. Leerrijk is dit gesprek in groote mate; de behandeling van dit onderwerp maakt het boekje reeds zeer lezenswaard. Hoe de man, die kennis kreeg dier hoogere wereld, ten slotte veel gevaar liep voor zijne wetenschap te moeten boeten, zooals niet alleen in Platland te wachten was, bespreekt de schrijver aan het slot. Behoudens de enkele onjuistheden die de schrijver zich veroorlooft, waarvan hierboven eene werd aangegeven moet het oordeel over het werk zeer gunstig luiden.

C. A. P.

Weekverslag.

Vrijdag werd ons geliefd Corps weer twee nieuwe leden rijker. De Senaat plechtig aangekondigd wandelt slechts op twee beenen binnen, een aardig intermezzo onder het Whist en Billard en Ecarté Concours, vooral als je speelt met kerels, die uit de meest duistere spelonken, hoeken en gaten der college- en tekenzalen en laboratoria kelders komen opduiken, met het uitzicht eenige blanke gulden te kunnen verdienen, je kunt even goed naar Content gaan, daar is de kans veel grooter en het gezelschap aangenamer. De Karos vierde Diës. De oesters waren uitstekend, jammer dat er eenige slechte bij waren.

Tegen 12 uur groote opschudding aan leestafel, naar de groote hoeveelheid oud papier te oordeelen schijnt de flesch hoe langer hoe meer in onbruik te geraken. Als je verre reizen doet, dan kan je veel behalen in dit geval een Brockhaus, hij zond het kroegbestuur naar no. 100 door het niets aan te bieden. Wie kaatst moet den bal verwachten!

Eenstemmig koraal geloei gulpte over de randen van den Sherry-wagen, eenige zuiveraars van gebouwen namen aan door middel van den brandslang het geheel schoon te spuiten, maar bevreesd voor boete, deed men een plas en liet de zaak zooals die was.

Op Installaties:

Auf diese Antwort des Kandidaten Jobses,
Geschah ein allgemeines Schütteln des Kopfes.

Woensdag Kroeg-installatie; het gehuwde paar kan zich nu ook onder de vleugels der Phoenix ongestoord aan hun genietingen overgeven. Een troep schooieraars beneden werd door den slaap overmand; je moet wat voor je beroep over hebben! Slechts één gelukkig mensch had zich over alles heen gezet en kon het bestuur nog even toelonken.

Studiebelangen.

De Centrale Commissie maakt hierbij bekend, dat voor a. s. Dinsdag 16 November, ten 4 ure, een Algemeene Vergadering voor Studiebelangen is uitgeschreven, te houden in Zaal 4 der T. H.

Agenda: Wijzigingen in art. 9 en 14 van het Huis-houdelijk Reglement.

—o—

Betreffende de algemeene facultatieve colleges van het 5de Studiejaar kan medegedeeld worden, dat na de Kerstvacantie een juister regeling getroffen zal worden door deze zoo min mogelijk te laten samenvallen met de gewone 5de jaars vakcolleges.

Technische Hoogeschool.

CANDIDAATS-EXAMENS JANUARI 1910.

Het College van Rector Magnificus en Assessoren der Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan één der in de maand Januari 1910 af te nemen kandidaats-examens, genoemd in de artikelen 8, 9, 13 en 14 van het Koninklijk Besluit van 4 Juli 1905 (*Staatsblad* n°. 227), of aan eenig deel dier examens, zooals deze gedeelten zijn vastgesteld bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 3 Februari 1908, N°. 357, H. M. O., zich vóór 1 December 1909 schriftelijk moeten aanmelden bij den Secretaris van de Afdeeling, welke het af te leggen examen afneemt.

Voor nadere bijzonderheden wordt verwezen naar de aankondigingen in het Hoofdgebouw der Technische Hoogeschool.

—o—

AFDEELING DER WEG- EN WATERBOUWKUNDE.

De Voorzitter van de Afdeeling der Weg- en Waterbouwkunde van de Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het Ingenieurs-examen voor civiel-ingenieur, zich hiervoor schriftelijk hebben aan te melden bij den Secretaris der Afdeeling, Prof. G. H. de Vries Broekman, voor 1 December 1909.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel van J. Waltman Jr. te Delft.

—o—

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 8 November 1909, N°. 7371, Afdeeling H. M. O., is:

1e. te rekenen van 1 November 1909 aan K. H. Haga op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de electrotechniek aan de T. H. te Delft;

2e. met ingang van 8 November 1909 aan A. C. Loos, werktuigkundig en electrotechnisch ingenieur, op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de toegepaste mechanica aan de T. H. te Delft;

3e. voor het tijdvak van 8 November 1909 tot en met 31 Augustus 1910 benoemd tot assistent voor de electrotechniek aan de Technische Hoogeschool te Delft A. C. Loos, werktuigkundig en electrotechnisch ingenieur.

Adresveranderingen.

M. W. Beekhuis	naar	Columbusstraat 54, d. Haag.
J. Goedhart	"	Spoorsingel 12.
D. van Houten	"	Hugoplein 66.
A. Huisman	"	Hoefkade 8, den Haag.
I. C. Kaars Sypesteyn	"	Hugoplein 18.
F. W. Lutter	"	Hugoplein 11.
L. de Roo de la Faille	"	Hugoplein 10.
J. Simons	"	Spoorsingel 11.
C. W. Smit	"	Laan v. N. Oost-Indië 82, d. H.

Ontvangen Boeken:

HOLLAND EXPRESS. 1 Nov. 1909.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

Onderscheidene besturen hebben zich als volgt samengesteld:

SOCIETEIT PHOENIX.

H. J. F. Smit,	President.
F. A. Begemann,	Secretaris.
J. H. Croockewit,	Thesaurier.
B. van Exter,	Bibliothecaris.
E. Botje,	Comm. v. Consumable.
H. Th. Baart de la Faille,	Comm. v. d. Inventaris.
A. van der Moore,	Vice-Secr., Archivaris.

S. en G. G. ODIN.

J. C. Kolling,	President.
C. H. C. W. van der Feen,	Secretaris.
C. L. C. van Kretschmar,	Thesaurier.
A. W. Sanders,	} Commissarissen.
Raden Mas Notodhiningrat,	

VRIJE STUDIE.

W. J. H. van Limburg Stirum,	President.
A. M. Harthoorn,	Secretaris.
J. E. du Cellié Muller,	Thesaurier.
L. W. Leyds,	Vice-Pres.
A. H. Ingen-Housz,	Vice-Secr.

D. S. T. G.

J. E. A. de Vogel,	President.
A. M. Harthoorn,	Secretaris.
A. H. Sweys,	Thesaurier.
W. Kaars Sypesteyn,	} Commissarissen.
J. Ph. Tollenaar,	

D. S. IJSCLUB.

E. Botje,	President.
J. W. A. Renssen,	Secretaris.
A. W. v. d. Moore,	Thesaurier.
W. Smidt van Gelder,	} Commissarissen.
P. C. Korteweg,	

D. S. WEERBAARHEID.

W. A. Boogaerdt,	President.
E. H. Boissevain,	Secretaris.
J. W. A. Renssen,	Thesaurier.
H. Th. Baart de la Faille,	Vice-Pres.
F. E. E. A. Hollingéus Pijpers,	Commissaris.

D. S. LAWN-TENNISCLUB.

A. H. Sweys,	President.
J. J. Borren,	Secretaris.
F. A. Begemann,	Thesaurier.
Ch. I. Schimmelpenninck,	} Commissarissen.
F. E. E. A. Hollingéus Pijpers,	

(Zie verder Derde Blad).

ADVERTENTIEN.

Te huur aangeboden:
 gemeubileerde **BENEDENVOORKAMER**
 met slaapkamer aan de straat, f 16 per maand;
 gemeubileerde **BOVENACHTERKAMER**
 idem, f 12 per maand, f 40 met degelijk pension.
 Adres VAN LEEUWENHOEKSINGEL 39.

RIJKSBOUWKUNDIG-OPZICHTER-TEEKENAAR
 beveelt zich beleefd aan voor het

Opwerken van Teekeningen
 en het geven van
Les in Practische Bouwkunde.

Adres: 2de Sweelinckstraat 236, DEN HAAG.

TE KOOP:

een weinig gebruikte **TAQUIMETER**
 „Troughton” met Drievoet en Baken,
 twee Meetkettingen en twee Hoekmeet-
 instrumenten met Kijkers en Drievoeten.

Te zien en prijs aan te vragen: Filiaal Bouw-
 materiaalhandel „STEENOORD”, Wagenstraat 129A,
 DEN HAAG.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

H.H. Motorrijders!

STALLING AANGEBODEN voor Auto's, Motors en
 Rijwielen, desverkiezende met onderhoud tevens.

Eerste klasse Reparatie-Inrichting.

LEVERING VAN ALLE ONDERDEELLEN.

Beleefd aanbevelend,

J. W. ZOMER, Noordeinde 49.

— Woonplaats: VOORSTRAAT 102. —

TURENNE

de nieuwe Vulhaard voor dit seizoen, een
 omwenteling op het gebied van kamer-
 verwarming, geheel open vuur, zonder mica
 deuren, direct uitstralende warmte, ongekend voordelig in kolengebruik.
 250 Kub. Meter verwarmd met 10 K.G. Anthraciet.

Firma Wed. J. M. AHSMANN,

Voorstraat 4. — Telefoon 353.

Nieuwe Uitgaven van den Technischen
 Boekhandel J. WALTMAN Jr.:

Prof. Dr. M. DE HAAS.

Natuurkundige vragen en vraagstukken.

2^e herziene en vermeerderde druk . . . f 1,60

Liederen voor Corpsleden

(Delftsch Studentenlied, Iö Vivat, Phoenix-
 lied, Lagalied en Oudejaarsavondzang, in
 linnen band gebonden) f 1,90

Album voor Foto's D. S. C.

Een album, formaat 35 × 35 cM., in rood
 linnen band met plattitel en bevattende 30
 bladen carton tot het opplakken van foto's
 uit den studententijd f 7,50

VEEL GELD

ontvangt U voor Uwe gedragen
 Heeren-Kleeding van het
 Magazijn „DE ADELAAR”,
 Choorstraat 46. Is dagelijks te ontbieden.

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

Technische Boekhandel J. Waltman Jr.
Afdeeling TEEKENBENOODIGHEDEN.

VOORRADIG: een groote sortering
 PASSERDOOZEN, REKENLINIALEN,
 TEEKENBORDEN, TEEKENHAKEN,
 DRIEHOEKEN, MAATSTOKKEN,
 PENSEELEN, VERF en INKTEN,
 GOMELASTIEK, SCHETSBOEKEN,
 TEEKENPORTEFEUILLES,
 TEEKEN-, KALKEER-, MILLIMETERPAPIER
 enz. enz.

DERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 11 NOVEMBER 1909. No. 6.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

D. S. SPORTVEREENIGING.

J. H. Croockewit,	President.
W. Kaars Sypesteyn,	Secretaris.
A. van Rossem,	Thesaurier.
A. H. Sweys,	Commissarissen.
J. Ph. Tollenaar,	

—o—

DELFTSCHE STUD. KEGELCLUB „Z. B. G. V.”

Het bestuur heeft zich als volgt geconstitueerd:

J. H. de Bruyn,	President.
G. W. Ph. Daniëls,	Secr.-Baancomm.
W. Sturm,	Penningmeester.

—o—

TECHNOLOGISCH GEZELSCAP.

Algemeene Vergadering op Vrijdag 12 November, 's avonds ten 8 ure, in zaal α of β van het gebouw voor Toegepaste Natuurkunde en Electrotechniek. Spreker de heer A. Slingervoet Ramondt, scheik. ing. der N. V. „Senefelder”. Onderwerp: „Iets over het zien en reproduceeren van kleuren”, (met lichtbeelden en demonstraties).

—o—

CIVIEL- EN BOUWKUNDIG GEZELSCAP „PRACTISCHE STUDIE”.

Tentoonstelling van teekeningen van Bouwkundige Ingenieurs en Studenten, meerendeels verleden jaar te Londen ingezonden; op Zaterdag 13 en Maandag 15 November in Zaal 41 der T. H.

—o—

BERICHT UIT ANTWERPEN.

De aangekondigde feesten van den Nederlandschen Studentenkring van Antwerpen op 14, 15 en 16 November a. s. gaan niet door. Allerlei omstandigheden hebben de inrichters verplicht de viering uit te stellen tot Februari of Maart 1910. Programma en voorwaarden blijven dezelfde.

Bibliotheek „Societeit Phoenix”.

NIEUW AANGESCHAFTE BOEKEN.

I. NEDERLANDSCH.

E. A. A. van Heekeren. — Een Indisch Huwelijk.
Henri Hartog. — In d'r nieuwe woning.
Jan Wz. Ardenne. — Frans Remaer.
Gustaf af Geyerstam. — Mijn Jongens.
J. E. Jasper. — Het Leven van Ardja en Lasmi.
Lucy d'Audretsch. — Passiebloemen.
Parallellum. — Bansail (Present exemplaar).

II. FRANSCH.

Paul Margueritte. — La Flamme.

IV. DUIJSCH.

R. Adam. — Die Geschichte des Alî ibn Bekkâr mit Schams an- Nakâr.

Sacher-Masoch. — Ein weiblicher Sultan. 3 Th.

W. H. Riehl. — Ein ganzer Mann.

C. J. Gellert. — Sammtliche Schriften. 10 Th.

E. Georgy. — Neue Bekenntnisse I.

————— Ueber die Berliner Dienstbote II.

————— Paris und die Weltausstellung III.

————— Lotte Bachs Brausejahre IV.

————— Lotte Bach als Braut V.

————— Berlin wie es iszt und trinkt VI.

————— Prosit Brautspaar! VII.

————— Berlin wie es lebt und liebt VIII.

————— Hochzeitsvorbereitungen IX.

————— Lotte Bachs Hochzeitsreise X.

————— Frau Lotte in Russland XI.

————— Lotte als Mutter XII.

Die Berliner Range.

V. LITTERATUURGESCHIEDENIS.

Ad. van Bever et Ed. Sansot-Orland. — Oeuvres Galantes des Conteurs Italiens. (XIVe, XVe et XVIe siècles) 2 vol. (Present exemplaar).

VI. GESCHIEDENIS.

Gedenkboek ter gelegenheid van de Geboorte van H. K. H. Prinses Juliana.

XII. WIJSBEGEERTE.

Dr. J. D. Bierens de Haan. — De weg tot het inzicht. (Een inleiding in de Wijsbegeerte.)

E. C. H. van Reijn Snoeck. — Gedachten uit de werken van Ralph Waldo Emerson.

AGENDA.

DEN HAAG.

Vrijdag 12 November. Geb. v. K. en W.: 2e Abonnementsconcert (serie B) van het Concertgebouworkest, onder leiding van Willem Mengelberg, soliste Elisabeth Boehm-van Endert; 8 uur.

Ned. Tooneel: „De officieele Vrouw”; 8 uur.

Kunstkring: Voordracht van F. G. Geerling over de verovering der Noord- en Zuidpool; 8 uur.

Zaterdag 13 Nov. Fransche Opera: „Hamlet”; 8 uur.

Diligentia: Viool-recital van Lidus Klein en Alb. de Wal; 8 uur.

Kunstkring: Voordracht van F. G. Geerling over de verovering der Noord- en Zuidpool; 8 uur.

Zondag 14 Nov. Geb. v. K. en W. Ned. Operettegezelschap: „De gescheiden vrouw”; 8 uur.

Dinsdag 16 Nov. Diligentia: Liederavond van Susan Metcalfe; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 12 Nov. Groote Schouwburg. Rott. Tooneelgez.: „Van een gewond vogeltje”; 8 uur.

Zaterdag 13 Nov. Groote Schouwburg. Dr. Edmunds Wiener Operette Gezelschap: „Du Fledermaus”; 8 uur.

Nutszaal: Liederavond van Susan Metcalfe; 8 uur.

Zondag 14 Nov. Groote Schouwburg. Rott. Tooneelgez.: „De referendaris-titulair”; 8 uur.

Verschenen bij den Uitgever J. WALTMAN Jr.

CARLO AMORE. Een Liefde Cyclus

Prijs in Linnen Stempelband f 2,50.

TECHNISCHE BOEKHANDEL - J. WALTMAN JR.

Afdeeling BOEKHANDEL ————— Binnenwatersloot 33:

LEVERING VAN WERKEN OP TECHNISCH EN LETTERKUNDIG GEBIED
ABONNEMENTEN OP TIJDSCHRIFTEN EN COURANTEN. PLAATSEN VAN
ADVERTENTIËN IN ALLE COURANTEN. INBINDEN VAN BOEKEN EN
OMLIJSTEN VAN DIPLOMA'S EN PLATEN. ❖ ❖ ❖ ❖ ❖

Afd. SCHRIJF- en TEEKENBEHOEFTE, Binnenwatersloot 33:

PASSERDOOZEN, REKENLINIALEN, DRIEHOEKEN, TEEKENHAKEN, -BOR-
DEN, -SCHRAGEN, -KOKERS, -PORTEFEUILLES, -INKTEN, -PAPIEREN,
MILLIMETERPAPIER, KALKEERPAPIER, KALKEERLINNEN, GUMMI, PU-
NAISEN, O.I. INKT, VERVEN IN TUBEN EN STUKJES, VERFSCHOTELS,
MAATSTOKKEN, DECIMETERS, SCHETSBOEKEN, TEEKENPOTLOODEN,
DICTAATCAHIERS, COLLEGETASSCHEN, NOTITIEBOEKJES, BLOC NOTES,
MEMORANDUMS, POSTPAPIER IN PAKJES EN IN DOOZEN, ENVELOPPEN,
PENNEN, INKT, PENHOUDERS, POTLOODEN, COPIEBOEKEN, BRIEVEN-
ORDEREN, NOTULENBOEKEN, VLOEICARTON, VLOEIMAPPEN. ❖ ❖

OP AANVRAAG VOOR H.H. STUDENTEN STEEDS VERKRIJGBAAR UIT-
TREKSELS UIT HET ROOSTER DER T.H.S. EN ETIKETTEN VOOR DICTATEN.

Afdeeling DRUKKERIJ ————— Vlamingstraat 34:

BOEK- EN STEENDRUKWERK, AUTOGRAFIËN ENZ. ❖ ❖ ❖ ❖
VISITEKAARTJES, BRIEVENHOOFDEN, KWITANTIËN, CONVOCATIEBIL-
JETTEN EN -KAARTEN, CONTRIBUTIEKAARTEN, DIPLOMA'S, WETTEN
EN REGLEMENTEN, DISSERTATIËN EN STELLINGEN, PROGRAMMA'S,
INVITATIEKAARTEN, MENU'S, BALBOEKJES. — VOOR DRUKWERK VAN
VEREENIGINGEN ZIJN TAL VAN VIGNETTEN BESCHIKBAAR. ❖ ❖

BESTELLINGEN IN RIJSWIJK EN DEN HAAG EN OVERIGE OMLIGGENDE GEMEENTEN WORDEN DAGELIJKS
VRACHTVRIJ UITGEVOERD. BESTELLINGEN EN SCHRIFTELIJKE BOODSCHAPPEN KUNNEN AAN DE LOOPERS,
DOOR HUN UNIFORM-KLEEDING KENBAAR, STEEDS WORDEN MEEGEGEVEN. ❖ ❖ ❖ ❖ ❖